

Ispružen dlan

Svakog dana na uglu,
izložena svakom ruglu,
stoji, moli, uplakana.

Gledam ju baš svakog dana...

Sagnute glave stoji,
pruža ruku i broji -
kunu, dvije, lipe s dlana.

Gledam ju baš svakog dana...

Ubacujem svoje sitno -
biti dobar to je bitno.
Osmijeh njen... pun rana.

Gledam ju baš svakog dana...

Jednom diže svoje lice,
nije lice propalice.
Lice mlado k'o i moje,
srce tad mi zastalo je.

Jer, gledam ju svakog dana
kako stoji lijepa, sama.

Shvatih tada tu sramotu
da ljudi sitniš gledaju kao dobrotu.

